

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010050
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213010050.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného Q. K. a spol., prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaniach obžalovaných Q. K. a P. V., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13. 11. 2014, sp. zn. 2T/6/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. mája 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolania obžalovaných:

- Q. K. narodeného XX. XX. XXXX, a
- P. V., narodeného XX. XX. XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní Q. K. a P. V. uznaní vinnými zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že: v čase od 00.00 hodiny do 07.5é hodiny dňa 19. marca 2012 v Komárne na Letnej číslo 4 po vzájomnej dohode i s nebohým B. U., narodeným XX. B. XXXX, spoločným konaním vnikli do vopred pripravených násilne otvorených vchodových dverí do kancelárskych priestorov spoločnosti EXEKUCIA RBK, s.r.o. so sídlom v Komárne, Letná číslo 4 tak, že už vopred nezisteným predmetom poškodili dvere v časti zámkovej vložky a následne spoločne všetci traja z kancelárie odcudzili 7 kusov počítačových zostáv značky DELL, 1 kus tlačiareň značky OKI a 1 kus kávovar čiernej farby nezistenej značky, ktoré boli vopred pripravené na podlahe za vchodovými dverami, čím spôsobili pre poškodenú obchodnú spoločnosť EXEKUCIA RBK, s.r.o. Komárno,, Letná číslo 4, škodu vo výške 5.173,- eur.

Za tento prečin bolo obž. Antonovi Boldoghyemu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, postupom podľa § 38 ods. 2 (správne malo byť uvedené aj ods. 3) Tr. zák. a s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného Boldoghyho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/106/2012, zo dňa 30. 08. 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. P. V. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 (správne malo byť uvedené aj podľa ods. 3) Tr. zák., bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú organizáciu EXEKUCIA RBK, s.r.o. so sídlom v Komárne, Letá č. 4, s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní ihneď po jeho vyhlásení, bez konkrétneho určenia a protokolovania odvolania napriek zneniu ust. § 311 Tr. por.

Obž. P. V. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Romana Blažeka odvolanie konkretizoval tým, že napáda uznanie viny a pokiaľ by sa aj trestného činu dopustil, uložený trest je neprimerane prísny.

Obž. Q. K. prostredníctvom svojho obhajcu predložil pred verejným zasadnutím žiadosť, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného Q. K. Mgr. Matúš Beresecký uviedol, že obžalovaný sa k spáchanému činu doznal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní vec prejednať a rozhodnúť. Považuje svoju vinu za preukázanú a z tohto pohľadu nenamieta rozsudok. Podľa neho však treba prihliadnuť na to, že predchádzajúce trestné stíhanie bolo uzavreté na základe jeho dohody s prokurátorom a za daný drogový delikt mu bol uložený dostatočne vysoký trest odňatia slobody, preto navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu, alebo mimoriadne zmierniť trest odňatia slobody tak, aby nemusel dokončiť vykonanie trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov v prípade, že by mu odvolací súd jeho odvolanie zamietol.

Navrhol vyhovieť odvolaniu obž. Q. K. a upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Obž. P. V. na verejnom zasadnutí zotrval na popretí spáchaného prečinu. Sestra by podľa neho dosvedčila, že v čase činu sa nachádzal v Nemecku. K. ho usvedčil iba kvôli tomu, že mal problémy so zákonom a spolupáchateľ U. to tvrdil iba kvôli tomu, že bol zbitý policajtm.

Obhajca obž. Romana Dömeho JUDr. Roman Blažek hodnotil nevykonanie výsluchu sestry obžalovaného ako chybu v dokazovaní súdu prvého stupňa, ktorá mohla vec objasniť. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Obž. V. sa stotožnil s týmto prednesom obhajcu.

Krajská prokurátorka nepovažovala obe odvolania za dôvodné.

Konštatovala, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a právne správne kvalifikoval konanie oboch obžalovaných. Oba uložené tresty nie je podľa nej možné považovať za prísne. Navrhla obe odvolania zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov týkajúcich sa obsahov lustrácií na oboch obžalovaných a odpisov z registra trestov a zistil, že ani u jedného z obžalovaných nedošlo v tomto smere k zmene oproti stavu, na podklade ktorého rozhodoval súd prvého stupňa. K osobe P. V. doručil Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Nitra hodnotenie, podľa ktorého obžalovaný dodržiaval ústavný poriadok a doposiaľ nebol ani disciplinárne potrestaný či odmenený.

Následne krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanými - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorými odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pri preskúmaní konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že bolo vykonané v medziach základných zásad trestného konania pri rešpektovaní všetkých práv oboch obvinených. Súd pred samotným rozhodnutím vykonal dostatočný objem dôkazov, na podklade ktorých bolo možné bezpečne a zákonne konštatovať vinu oboch obžalovaných.

Obž. Q. K. opisoval skutok, ktorý neskôr našiel odraz vo výroku o vine tak, že sa ho zúčastnil spoločne s P. V. a B. U.. Aj keď na hlavnom pojednávaní uvádzal niektoré skutočnosti odlišne, podstatné danosti však zopakoval, t.j., že vednosť oboma spolupáchateľmi sa trestného činu dopustil, bol v danom čase na mieste činu a odtiaľ odcudzili konkrétne veci. Takýmto spôsobom v prípravnom konaní, za rešpektovania kontradiktórnosti konania, vypovedal aj spolupáchateľ B. U., ktorý rovnako sa priznal k spáchaniu činu a opisoval akým spôsobom obž. V. a K. sa zúčastnili na spáchaní krádeže.

Nepriamo konanie všetkých troch páchatel'ov, z ktorých jeden medzičasom zomrel, potvrdzovala aj konateľka poškodenej organizácie M. A., ktorá opisovala celý následok spáchaného prečinu, svedkovia M. K. a M.. N. P., ktorým obž. Q. K. odovzdával počítače spolu s monitormi a tlačiarňou v Maďarskej republike, svedkyňa O. U., bývalá zamestnankyňa poškodenej organizácie potvrdila, že bola družkou P. V..

Na podklade týchto usvedčujúcich dôkazov súd prvého stupňa považoval za vyvrátenú obranu obž. P. V., že v čase činu sa nenachádzal v Komárne, ale odcestoval za sestrou do Nemecka. Odvolací súd neprístupuje k akémukoľvek návrhu obžalovaného v prospech vlastnej obrany predpojata a nepovažuje ho ad hoc, napriek tomu, že obžalovaný navrhol vypočuť vlastnú sestru, za účelový, no v tomto prípade boli usvedčujúce dôkazy voči obž. P. V. tak markantné a presvedčujúce, že výsluch sestry obžalovaného aj odvolací súd v súlade so stanoviskom súdu prvého stupňa, považoval za nadbytočný.

Odvolací súd zdôrazňuje skutočnosť, že v tejto veci boli odvolania podané iba v prospech samotných obžalovaných, a preto nemohol vo vlastnej kompetencii s poukazom na zásadu reformatio in peius (§ 322 ods. 3 veta druhá Trestného poriadku) zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaných. Týka sa to najmä u obž. Q. K., priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ a n/ Tr. zák., nakoľko podľa § 36 písm. l/ je potrebné, aby

páchateľ trestného činu sa

1. priznal k spáchaniu trestného činu a

2. trestný čin úprimne oľutoval

a k takémuto úplnému naplneniu znenia tohto ustanovenia zo strany obž. K. nedošlo.

Napokon nebol ani konštatovaný zo strany súdu prvého stupňa postup podľa § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák. Z pohľadu kritérií pre uloženie súhrnného trestu na pozadí rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/106/2012, zo dňa 30. 08. 2012, po zrušení výroku o treste boli splnené všetky zákonné podmienky a súd prvého stupňa vymeral obž. Q. K. primeraný trest odňatia slobody z pohľadu aj jej výmery. Takýto trest spĺňa v sebe kritéria uvedené v ust. § 34 Tr. zák. a je primeraný aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie.

V prípade obž. P. V. neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v odôvodnení na str. 7 napadnutého rozsudku je konštatovaná zistená jedna priťažujúca a jedna poľahčujúca okolnosť, pričom v prípade priťažujúcej okolnosti nenašla táto odraz vo výroku o treste obž. V. a z toho dôvodu aj postup podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nie je s týmto výpočtom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súladný.

Určenie druhu trestu a jeho výmera však bola primeraná a zákonná a aj zaradenie obžalovaného V. do ústavu na výkon trestu, rovnako ako v prípade obž. K., sa opieralo o zákonné ust. § 48 ods. 2 písm. a/, resp. b/ Tr. zák.

Adhézne rozhodnutie súd prvého stupňa nezdôvodnil napriek tomu, že úplne jasne konštatoval hodnotu spôsobenej škody a mal možnosť túto upraviť v zmysle vykonaného dokazovania v časti vrátenia odcudzených vecí. Aj v tomto prípade však odvolací súd nemohol vo veci konať bez podaného odvolania prokurátora alebo poškodenej organizácie v neprospech obžalovaných.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že napriek konštatovaným nedostatkom napadnutého rozsudku neboli splnené podmienky pre jeho zmenu alebo zrušenie a preto odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný

prostriedok.